

[Sędzia Przewodniczący Jachowicz Bogdan 00:01:23.512]

Uzasadnienie. Zaskarżonym wyrokiem miał 30 października 2018 r. Sąd Rejonowy w Pabianicach w sprawie z powództwa R. A. przeciwko W. M. o zapłatę oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanej 1.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Z wyrokiem tym nie zgodził się powód. W wywiedzionej apelacji zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 231 k.p.c. Zarzuty te sprowadzały się do błędnego przyjęcia, iż pozwana nie była inicjatorką i nie wiedziała o zamiarze siłowego przejęcia nieruchomości. Zdaniem apelującego wskazane dowody w postaci czynności związanych z kontrolą skarbową, SMS-ów, jak i zeznań świadków: J. S. [f00:02:37.752], P. W. [f00:02:38.792], A. W. [f00:02:39.584] i B...., B. G. [f00:02:41.548] uzasadniały domniemanie faktyczne, jak i uznanie, że pozwana inspirowała działania, że mąż jej K. M. wskazywał, że to właśnie wszystkie działania podejmuje żona i zdaniem apelującego te okoliczności powinny wskazywać, że pozwana była inicjatorką lub wiedziała o zamiarze przejęcia nieruchomości. Zarzucono naruszenie prawa materialnego, to jest art. 405 k.c., 409 k.c. w związku z art. 898 § 2 k.c. przez błędną wykładnię i uznanie, że pozwana w chwili zawarcia umowy darowizny nie miała podstaw, aby liczyć się z obowiązkiem jej zwrotu. Stąd też obowiązek zwrotu równowartości darowizny nie powstał, gdyż obdarowana wyzbyła się korzyści przed zdarzeniem uzasadniającym odwołanie darowizny, podczas gdy zgodnie z treścią art. 898 § 2 k.c., od chwili zdarzenia uzasadniającego odwołanie darowizny, obdarowany ponosi odpowiedzialność na równi z bezpodstawnie wzbogaconym, który powinien się liczyć z obowiązkiem zwrotu. Stąd też brak jest podstaw do uznania, że wyzbycie się przedmiotu darowizny przed zdarzeniem uzasadniającym jej odwołanie, skutkuje wygaśnięciem obowiązku zwrotu darowizny lub jej wartości. I w oparciu o te zarzuty wnosi się o zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od 7 marca 2016 do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu. Sąd Okręgowy zważył co następuje. Apelacja nie jest zasadna. R. A. wnosił o zasądzenie na swoją rzecz od W. M., M. kwoty 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 marca 2016 r. do dnia zapłaty. Powód powoływał się na odwołanie darowizny, której przedmiotem była nieruchomość położona w P. przy ul. (...), a której własność pozwana, własności pozwana się wyzbyła. Wskazał, że przyczyną odwołania darowizny było pozbawienie go w styczniu 2017 r. możliwości prowadzenia działalności gospodarczej na wskazanej nieruchomości. Stosownie do art. 898 k.c. stanowiącego podstawę materialno-prawną powództwa darczyńca może odwołać darowiznę nawet już wykonaną, jeżeli obdarowany dopuścił się względem niego rażącej niewdzięczności. Regulacja ta dotyczy przedmiotu umowy darowizny zdefiniowanej w art. 888 k.c. Przechodząc do zarzutów podniesionych w apelacji Sąd Odwoławczy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy przyjmując je za własne. Brak jest podstaw do podzielenia podniesionego przez skarżącego zarzutu naruszenia prawa procesowego. Sąd I Instancji dokonał wszechstronnej oceny materiału dowodowego zgodnie z regułami określonymi w art. 233 § 1 k.p.c. Dokonując szczegółowych ustaleń dotyczących wzajemnych relacji stron Sąd I Instancji stwierdził, że od 2015 r. narastał między nimi konflikt. W. M. przestała płacić ojcu po 10.000 zł miesięcznie od września 2015 r., bo ten zwlekał z przekazaniem udziału w spółce. Ostatnia uroczystość rodzinna w obchodach, której uczestniczył powód i pozwana miała miejsce w listopadzie 2015 r. We wrześniu 2015 r. także o ubezwłasnowolnienie powoda wystąpiła jego żona, a Matka pozwanej. Sąd Rejonowy trafnie zauważył, że skuteczność odwołania darowizny należy wiązać jedynie z podstawą określoną w sposób wyraźny przez powoda. Powód wyjaśnił, że przyczyną jego decyzji było pozbawienie go w styczniu 2017 możliwości prowadzenia działalności gospodarczej na nieruchomości przy ul. (...). Na gruncie tak zakreślonej podstawy faktycznej Sąd Rejonowy trafnie ustalił, że pozwana nie podejmowała żadnych działań zmierzających do usunięcia pracowników ojca z przedmiotowej nieruchomości. W apelacji nie neguje się ustalenia Sądu Rejonowego, że brak jest dowodów na osobisty udział W. M. w wydarzeniach z dnia 10 stycznia 2017 r., natomiast twierdzenie w apelacji, że była inicjatorką jest niczym nieopartą tezą. Analogicznie co do tezy, że to ona w istocie zarządzała spółką (...) [f00:08:01.560], w szczególności nie da się tego wywieść w oparciu o bliżej nieokreślone domniemanie faktyczne. Wskazać trzeba, że obecność pozwanej podczas kontroli skarbowej wynikała z realizowania prośby męża. Żaden przeprowadzony dowód nie wskazywał na uprawnienia władcze pozwanej co do nieruchomości, że kierowała wszelkimi czynnościami, najpierw męża, a potem spółki (...) podejmowanymi w stosunku do spornej nieruchomości. Sąd Rejonowy w tym zakresie trafnie odmówił wiary zeznaniom A. W. i P. W., co przekonująco objaśnił. Bezzasadny jest zarzut naruszenia prawa materialnego. Zgodnie z art. 898 § 2 k.c. zwrot przedmiotu odwołanej darowizny powinien nastąpić stosownie

do przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. W konsekwencji należy uznać, że w wyniku odwołania wykonanej darowizny obdarowany jest zobowiązany do zwrotu przedmiotu darowizny w naturze, a dopiero, gdy to nie jest możliwe jest zobowiązany do zwrotu wartości przedmiotu darowizny - art. 405 k.c. Podkreślić należy, że rażąca niewdzięczność może być wiązana zachowaniem samego obdarowanego, a nie innych osób, choćby bliskich jak mąż. W sprawie Sąd Rejonowy trafnie ustalił, że pozwana nie uczestniczyła w siłowym przejęciu nieruchomości w styczniu 2017, ani go nie inspirowała. Podkreślić trzeba, że dokonała tego firma ochroniarska zatrudniona przez (...) **[f 00:09:44.656]** Spółkę z o.o. najemcą nieruchomości, z którymi to podmiotami pozwana nie miała żadnego powiązania. Żadne takie podwiązania nie zostały wykazane. Zarzut naruszenia art. 405, 409 k.c. jest o tyle niezrozumiały, że apelujący zapomina, że pozwaną, że pozwana przedmiotową nieruchomość darowała we wrześniu 2015 r. mężowi K. M., a powód niewdzięczność w sposób wyraźny wiąże ze zdarzeniem w styczniu 2017 r. Nie znajduje uzasadnienia ze względu na zestawienie daty wyzbycia się korzyści i przejawów postulowanej przez powoda rażącej niewdzięczności wobec darczyńcy, co wynika z art. 409 k. c. w związku z art. 898 § 2 k.c. Obowiązek zwrotu przedmiotu darowizny nie powstanie jeżeli w chwili, w której obdarowany dopuścił się rażącej niewdzięczności przedmiot darowizny był już przez niego zużyty lub utracony, w taki sposób, że obdarowany nie był wzbogacony. Dlatego nawet, gdyby przyjąć czysto hipotetycznie, gdyż brak ku temu jakichkolwiek przesłanek, że przez po..., że pozwana w styczniu 2017 dopuściła się rażącej niewdzięczności, to i wówczas nie byłoby podstaw do żądania zwrotu równowartości nieruchomości. Podkreślić trzeba, że sprawie nie wykazano faktów, z których miałyby wynikać powinność 2015 r. liczenia się przez po..., przez pozwaną z odwołaniem darowizny, dlatego też Sąd Okręgowy z mocy art. 385 k. p.c. apelację jako bezzasadną oddalił.

[(...):11:44.720]